

— Казвамъ, че ти си Глупчо, ами азъ тогава кой съмъ?
Момъкътъ го шляпналъ по бузата.

— Олелеее, тичайте хора, пребиха ме! — развикалъ се Глупчо.

Дотърчали сватбаритѣ, разтървали ги. Струпали се край Глупча, заразпитвали го:

— Какво има бе, какво е станало?

— Щѣше да ме пребие.

— Кой?

— Азъ — отговорилъ Глупчо.

— Ти да не се подигравашъ съ хората, че ейсегичка ще ти намѣстимъ кокалитѣ, ако сж се нѣщо поразглобили — рекли свадбаритѣ. — Кой си ти, дето си дошълъ да ни размирявашъ свадбата?

— Колкото знаете вие, толкова и азъ. Нали и азъ за туй питамъ.

Сватбаритѣ кипнали, па го натупали и изхвърлили изъ портата. Глупчо си отърсилъ дънцето на потуритѣ, седналъ до плета, поплакалъ, поплакалъ, па си рекълъ:

— Лоши сватбари брей. Другого биха и толкова ме боли, ами ако бѣха били мене? Какъ щѣхъ да изтрая, хичъ не знамъ.

Асѣнъ Разцвѣтниковъ.

